

Förändringens allmängiltighet – Reinkarnatorisk process under en och samma livstid

Välkomna, mina mycket älskade vänner. Återigen är vi samlade för ett utbyte genom mitt givande till er där behovet är som störst och genom ert mottagande där ert behov är som störst. Ni uppfyller därmed ett universellt behov. Detta universella behov utgör den ständiga rörelsen mot expansion. Alla organismer i universum rör sig mot en expansion, som följer fröplanen inom organismen.

Vad innebär fröplanen? Den innebär att verkligen tillåta den gudomliga substansen att tränga in i allting som är. Och den substansen är aldrig statisk. Den inrymmer obegränsade möjligheter att vara, uttrycka och manifesteras på ett kreativt sätt – bokstavligen obegränsade uttryck för glädje, extas och visdom, i en sådan utsträckning att det inte ens kan uttryckas i det mänskliga språket. Varhelst den här rörelsen hejdas, uppstår ett avbrott i medvetande och energi.

På den mänskliga utvecklingsnivån uppstår detta avbrott exempelvis med döden. Men döden är endast ett avbrott. Medvetandet och energin återupptas så att säga på en annan nivå, precis som sömnen innebär ett avbrott i medvetandet på en viss nivå, men ett fortsatt medvetande på en annan nivå. Avbrottet är således lika illusoriskt – det sker endast på den manifesta nivån – som rädslan för rörelsen är.

Rörelse mot expansion innefattar en villighet att förändras. Och detta är vad vi ägnar oss åt vid detta vägskäl på er väg. Ni vet alla att det finns en motrörelse i den mänskliga själen och den består av rädslan för förändring. Många av er är fullt kapabla att vara i kontakt med rädslan för förändring. Det är lika viktigt att vara i kontakt med er själs djupare rörelse i riktning mot förändring. Ett fullare självuttryck innebär förändring. Om det inte finns någon förändring, kan det inte finnas något självuttryck.

Låt oss betrakta detta fenomen först på enbart på den fysiska nivån för att demonstrera principen. En fysisk organism går igenom ständiga faser och perioder av förändring. Denna förändring kan först vara så subtil och gradvis att den knappt är märkbar, men sammantaget blir den verkligen mycket märkbar. Betrakta den drastiska förändringen hos ett spädbarn som växer in i barndomen,

därefter in i tonåren och senare in i vuxen ålder. Tänk på hur de fysiska organen, kroppen, hela framträdandet förändras från spädbarn till barn till tonåring till vuxen till ålderdom, varefter en ytterligare metamorfos bortom den mänskliga synen äger rum.

Det finns alltså cykler av förändring som, om de hindras, resulterar i förtvining och slutligen i döden. Låt oss anta att man placerar en mänsklig organism i ett så inskränkt utrymme att dess fortsatta organiska rörelser hindras. Det är lätt att föreställa sig hur detta skulle påverka organismen: det skulle vara destruktivt mot livet.

Det är inte annorlunda med den psykiska organismen, den andliga organismen, den mentala och emotionella organismen. Det mänskliga medvetandet inrymmer dock en massbild av gammalt ursprung, djupt inbäddad i psyket. Denna massbild säger att förändring är något att vara rädd för. Denna bild skapar ett tillstånd i det mänskliga psyket, liknande en fysisk begränsning, som förhindrar den mänskliga organismens naturliga expansion. Rummet som tillhandahålls av bilden är så snävt att den naturliga expansiva rörelsen inte kan äga rum.

Övertygelsen som denna massbild upprätthåller är att endast ett oföränderligt tillstånd är tryggt. Denna massbild, mina vänner, är oerhörd stark och så djupgående i sin verkan att den faktiskt är ansvarig för skapelsen av döden. För man upplever livet enligt sin övertygelse. Jag har nämnt den här principen många, många gånger genom åren av vår kontakt, men den förbises fortfarande ofta. Tendensen att se världen omvänt, eller upp och ner kvarstår: Ni betraktar vissa fenomen som om de vore oundvikliga och sedan ser ni deras orsak som verkan. Ni fortsätter med andra ord att betrakta döden som ett okänt fenomen, ett oundvikligt faktum och ni drar slutsatsen att er rädsla för döden grundar sig i detta okända tillstånd. I verkligheten är er rädsla för döden en verkan av er övertygelse om att förändring leder in i det okända och måste därför fruktas. Det okända betraktas därmed som någonting negativt och skräckinjagande.

Om man tror att förändring är skräckinjagande, kommer man att få den andliga och psykiska muskulaturen att förtvina i sitt system och stänga in sig i ett tillstånd där icke-rörelse och icke-expansion råder, där man knappt andas, för att förhindra förändring. Och detta utgör bokstavligen, i viss varierande grad, det mänskliga tillståndet. Det är alltså ytterst viktigt att ni, mina vänner, som är pionjärer i den nya tidsåldern, skapar det nya medvetandet inom er som inte fruktar förändring, som litar på förändring som ett helt naturligt och önskvärt fenomen.

Om ni undersöker ert medvetande kommer ni alltid att på ett eller annat sätt upptäcka en blind reaktion som uttrycker övertygelsen om att man, för att vara trygg, inte får röra sig. Tillit till livet utgör precis motsatsen. Ni behöver på ett övervägt, avsiktligt och medvetet sätt börja föreställa er förändring som en önskvärd och glädjande rörelse, där ni ytterligare kan förverkliga en glädjefylld

upplevelse. Kom ihåg dessa ord och prägla outplånligt in dem i er själssubstans. När ni gör det, kommer ni inte längre att hejda den naturliga rörelsen att följa ert mer fullvärdiga självuttryck in i större inre enhet och helhet, mer frid, glädje och kreativitet.

Tiden i sig är en illusion som, vilket jag nyligen har sagt, har sin grund i den pågående rörelsen hos allting som lever. Tiden har också sin grund i övertygelsen om att man måste undvika framtiden och hålla fast vid det förflutna för att fortsätta att existera. Detta är hela mänsklighetens medfödda falska övertygelse. Först när ni med mod och tilltro ändrar den här övertygelsen, kommer tidens och dödens manifestationer att förändras. Det krävs alltid mod, att man tar en synbarlig risk, för att tro på någonting nytt och positivt. Genom att tillåta dig själv att flyta med livets rörelse, kommer du alltmer inom din livstid att vidga din positiva upplevelse av livet. När du således vinner tillit till det universum som du lever och verkar i som en integrerad del, då kommer du också att lita på att det som nu tycks utgöra ett mysterium – även om det faktiskt kan utgöra ett mysterium i kraft av att vara okänt och nytt – inte hotar dig.

Föreställ er ett liv där det inte finns någon rädsla för döden. Hur skulle man leva? Om man är en högt utvecklad, medveten och gudsuttryckande individ, skulle frånvaron av rädsla för döden innebära en oändlig glädje, en orädd tillvaro där man bringar sina inneboende gudomliga möjligheter till ett allt större uttryck. Men om man fortfarande är halvsovande och därför rädd för det universella livet, för expansionen in i det universella livet, då skulle frånvaron av rädsla för döden kanske göra en ännu latare och mindre motiverad att röra sig, utvecklas och uppleva.

Nu säger jag inte att rädslan för döden ges för att manipulera er till ytterligare initiativ. Men jag säger till er att rädslan för döden som ni har skapat genom er rädsla för att röra er och förändras, också kan bli sin egen medicin. Den fungerar då på ett självläkande sätt för er. Jag har förklarat detta tidigare som ett av de mest anmärkningsvärda uttrycken för skapelsens goda natur: Det onda som omedvetet eller medvetet har skapats av enskilda individer, blir själva medlet som det onda läker sig självt med. Alla självskapade villfarelser och deras resulterande rädsla, lidande och negativitet kan, om ni så väljer, bli era medel för att komma ut ur det här tillståndet.

Allteftersom ni växer och övervinner er misstro mot förändring, kommer ni inte längre att hindra er själva från att förändras och expandera. Ni kommer då att uppleva universum och livet som intensivt trovärdigt, önskvärt, vackert och tryggt. Det som du var rädd för i morgondagen, kommer att ha blivit en glädjefylld dag. Vad som finns bakom den så kallade dödens ridå behöver därför inte fruktas, även om det är okänt. Andra livsupplevelser som en gång låg i den okända framtiden, har nu blivit ett glädjefyllt nu. Du kommer följaktligen nu också att lita på den okända framtiden.

Allteftersom rädslan för framtida död upphör, blir den här nya inställningen mer känd i ditt innersta väsen, i din intuitiva varseblivning. Allteftersom man växer, mina vänner, blir man alltså inte bara hel och acklimatiserad till ett intensivt glädjefyllt självuttryck, utan man förlorar helt rädslan för att förändras; man visualiserar förändring som det mest positiva, önskvärda tillstånd som är möjligt. Du kanske inte ens vet exakt hur glädjefylld morgondagen kan vara, men din inställning är fylld med tillit och önskan om att röra dig in i förändring, att uppleva dig själv på ett nytt och annorlunda sätt som ständigt är mer önskvärt, mer levande, mer fascinerande. Och under det att morgondagens hot avlägsnas av din nya inställning, även om morgondagen ännu inte är känd, upplever du intuitivt din själs icke-hotfulla levande natur, som transcenderar din fysiska existens. Och din rädsla för döden avlägsnas således allteftersom du inser din gudaktiga natur och inte blockerar förändringen som med glädje väntar inom var och en av dina celler, fysiskt såväl som psykiskt.

Jag säger därför till er, mina älskade vänner, hejda inte rörelsen som utgör livets uttryck. Tillåt den med visshet att veckla ut sig, för det kan inte komma något annat än gott ur den om ni visualiserar den som god. Men om du visualiserar förändring som något dåligt, då måste själva idén framkalla dåliga verkningar. Börja alltså att visualisera er förändring som något gott, som något glädjefyllt och tryggt.

Till dem av er som helt och fullt välkomnar och uppmuntrar den här rörelsen säger jag: ni börjar redan att övervinna döden. Det är inte bara att det skräckinjagande okända upphör att vara skräckinjagande och att ni börjar lita på det och därför så småningom intuitivt kommer att förnimma vad ni nu inte ens kan föreställa er. Ni börjar också att övervinna döden i en mer direkt bemärkelse. Och om detta skulle jag nu vilja tala om, för det är en tanke som jag inte har berört tidigare och det är dags för er att förstå den och ta in den i ert medvetande.

I detta arbete diskuteras reinkarnation och tas för givet. Det finns många teorier kring detta. Jag är, som ni vet, vanligtvis ganska ovillig att tala om tidigare eller framtida liv. Men det finns ett fenomen som jag skulle vilja diskutera här och som vanligtvis negligeras eller förnekas i andliga läror: En person som verkligen befinner sig på en accelererad utvecklingsväg kan bokstavligen, och gör ofta så, reinkarnera under samma livstid. Du planerar, som jag har förklarat, en livsuppgift åt dig själv innan du inkarnerar. Med hjälp av andliga rådgivare, planerar du en viss omgivning och vissa förhållanden och sätter upp vissa mål av förverkliganden som en uppgift åt dig. Många, många människor uppfyller nätt och jämnt den här uppgiften; många lämnar sin fysiska tillvaro med uppgiften ouppfylld och måste återvända i ett nytt förkroppsligande för att försöka igen, kanske under andra omständigheter. Detta känner ni till. Jag har diskuterat detta.

Men ett annat, helt annorlunda fenomen är möjligt. Och detta är när en människa uppfyller uppgiften och är redo att ta på sig ytterligare en uppgift som i normala fall skulle ha inväntat ett nytt förkroppsligande efter att personen har tillbringat en viss så kallad tid utan att befinna sig i kroppen. På en accelererad väg kan en ny inkarnation påbörjas utan att man lämnar den gamla kroppen och skapar en ny inkarnation. En mödosam förändring och ett avbrott i medvetandet kan alltså kringgå om personligheten verkligen är hängiven i att ge hela sig själv åt sin egen expansion och uppfylla en fröplan som i normala fall bara skulle ha aktiverats i en ny inkarnation. Detta kan göras under en och samma livstid. Det liv som skulle ha avslutats tidigare kan förlängas och den nya fröplanen kan ”hämtas ut” och bli uppgiften inom den här livstiden. Eller ett liv som skulle kunna ha fortsatt under vissa omständigheter – enligt den gamla fröplanen – förändras helt i känslor, uttryck, upplevelser, omgivning och uppgift. Nya talanger kan komma till uttryck och gamla talanger kanske uttrycks på ett annat sätt.

En väg som denna som ni har valt, är verkligen en mycket sällsynt och intensiv väg. Vissa av er kan redan på ett intuitivt sätt stå i kontakt med en fullständig förändring i er livsupplevelse, så att andra möjligheter som skulle ha förblivit vilande i inkarnationen som ni föddes in i, nu kan träda fram. Med ett mindre mått av utveckling, skulle dessa möjligheter förbli kvar att uttryckas först i en framtida livstid.

Den här förändringen är en underbar händelse. Den representerar en acceleration i den organiska rörelsen. Och i denna förlängda period av Kristusmedvetandets energiska inflöde, finns det fler individer som öppnar sig för den här förändringen. När man inte drar sig undan från den, när man litar på den och följer med den, kan man faktiskt åstadkomma en andra inkarnation inom ett och samma förkroppsligande.

Jag föreslår att ni aktivt mediterar över och visualiserar att ni litar på förändring som det mest önskvärda, positiva, lysande och glädjefyllda fenomen, som ni vill följa med och inte sträva emot. Ett ytterligare förslag har att göra med det välbekanta. Ni känner er trygga i ett välbekant territorium, även om detta territorium i själva verket kan vara mindre tryggt än det obekanta territoriet. Ni blir därför ofta kvar i en begränsad och inskränkt omkrets för att undvika den inbillade faran i det obekanta. Att leva ett fullt liv innebär alltid att ta ett steg ut ur de gamla stängslen och göra ett nytt territorium till sin egen välbekanta mark, där man snart känner sig lika bekväm som på den gamla marken. Att förverkliga sig själv innebär att känna sig bekväm i ett nytt självuttryck. Detta är uppgiften. Och det är bara de första vindpustarna av den nya upplevelsen som är obekanta. Det nya blir snart välbekant och du vidgar din omkrets; du vidgar territoriet för din psykiska ”hemmakänsla”, tills slutligen hela universum och alla medvetandetillstånd verkligen är dina egna, intensivt välbekanta. Du är då ett med universum.

Finns det nu några frågor kring detta ämne?

FRÅGA: Tanken om att reinkarnera inom ett och samma liv är mycket gripande, mycket rörande. Vad jag vill fråga dig, är en person i en sådan process medveten om den? Finns det några fysiska tecken? Sker det i sömnen eller i vaket tillstånd?

SVAR: Förändringen sker gradvis på den yttre nivån och behöver inte omedelbart förnimmas av individen. Men det finns definitivt en förändring. Den anstiftas av själen i andevärlden under sömnen när diskussioner med andliga rådgivare alltid äger rum när en person befinner sig på en utvecklingsväg. Förändringen diskuteras och planeras således på en annan nivå av verkligheten. På den manifesta, fysiska nivån kanske du först upplever den som en gradvis förändring av förhållningssätt, intressen, aktiviteter, omgivning eller uttryck. Senare i efterhand ser du att ditt liv har blivit mycket annorlunda. Men skillnaden förverkligas inte på ett abrupt vis, utan gradvis. Ibland kan en djup kris indikera övergången, men den här krisen skiljer sig i princip inte från den fysiska döden och återfödelsen. Även dessa utgör ofta kriser för dem som fortfarande befinner sig i ett dunkelt medvetandetillstånd. Den är naturligtvis mindre traumatisk på ett sätt, eftersom det inte finns något avbrott i medvetandet som sedan måste återvinnas genom ett mödosamt sökande. Och detta är den stora fördelen med att reinkarnera inom samma liv.

FRÅGA: I denna slags reinkarnation inom samma liv, väcks olika aspekter av individen till liv?

SVAR: Ja, aspekter som inte väcktes till liv under den livstidens första inkarnation. Nya aspekter kan väckas till liv som aldrig har visat sig i det här livet. Aspekter som betonades i den första inkarnationen kan å andra sidan slockna efter återfödelsen. Dessa är inte längre av intresse, de tjänar inte längre något syfte, så de läggs åt sidan. Detta förklarar ibland varför en person helt förändrar sin intressesfär under loppet av en andlig väg. Det behöver inte nödvändigtvis indikera en inkarnatorisk process. Det kan också vara så att personen har styrt bort från sin ursprungliga plan, men senare blir tillräckligt öppen för att känna avvikelserna och därmed ändra kurs. Samma talanger och intressen kan dessutom visa sig på nytt, kanske i hög grad förbättrade eller riktade in i ett annat uttryck.

FRÅGA: Kan du berätta varför det nya Kristusmedvetandets inflöde har accelererat den här processen?

SVAR: På grund av att energin är extremt stark. Energin uttrycker det högsta måttet på medvetande, av renhet, av kärlek, av utveckling. Den har sådan hög frekvens att den endast kan upplevas på ett gynnsamt sätt av själar och personligheter som är förenliga med den. Annars skapar samma energi en kris – negativa manifestationer. Om man värjer sig mot den, om man är

rädd för dess inflöde och drar sig samman inför den, kommer den att framstå som en negativ kraft; den är dock den högsta, mest kraftfullt vackra, kärleksfulla och visaste kraften. Detta visar återigen att samma sak kan upplevas på helt olika sätt. Det beror på medvetandet, på förväntningarna och utblicken hos individen i fråga.

FRÅGA: Är det möjligt för två olika aspekter av samma väsen¹ att reinkarnera samtidigt under en livstid? Två olika personligheter i två olika kroppar, som utgör en del av samma väsen?

SVAR: Mina vänner, om man ser det på ett djupt sanningsenligt och realistiskt sätt: alla utgör en del av samma Väsen. Detta är sanningen.

FRÅGA: Är det möjligt att rädslan för livet egentligen är en rädsla för att dö och reinkarnera inom det här livet? Processen att ge upp det gamla och gå vidare till det nya?

SVAR: Ja, detta är vad jag sa i det här föredraget. Livet är ett intensivt fenomen som befinner sig i ständig rörelse. Därför förändras det ständigt. Om man är rädd för förändring, då är man rädd för livet och då måste man naturligt också vara rädd för döden. Döden är endast en aspekt av livet. Den måste fruktas lika mycket som livet. De hänger alltid samman. Förändring och rörelse innebär att ständigt dö från ett gammalt tillstånd in i ett nytt tillstånd, men alltid ta med sig aspekter av det gamla i en ny form. Den som helt accepterar och omfamnar livet kan inte vara rädd för döden, och omvänt. De utgör ett och samma fenomen; därför måste en och samma inställning råda vad gäller livet, döden, förändring, rörelse.

FRÅGA: Vad gäller min senaste kris så har jag kopplat den till det du sa i det här föredraget och jag skulle vilja veta om det faktiskt är en pånyttfödelse för mig där jag befinner mig nu?

SVAR: Mina käraste vänner, alla ni: Den här frågan kommer jag aldrig att svara på. Det är något som ni måste veta och känna inifrån och aldrig behöva en bekräftelse utifrån.

FRÅGA: När du talar om förändring eller om rädslan för förändring, verkar jag reagera på olika sätt. Jag har alltid dragits till förändring och har alltid varit rädd för statiska situationer. Jag ser att för mig är det här ett sätt att fly. Skulle du kunna säga något om detta?

SVAR: Denna slags längtan efter förändring, så som du beskriver den, utgör mycket ofta den misstolkade längtan efter den organiska, verkliga inre förändringen som personligheten förnekar.

¹ Eng. "entity". Övers. anm.

På grund av att du är rädd för en verklig och djup förändring och på grund av att den här rädslan orsakar stagnation, söker du efter förändring på en mer ytlig nivå som ett substitut.

FRÅGA: Under det här föredraget hade jag den här bilden av ett annat väsen, som var som jag, som fanns bortom mig, som fortsätter och som inte dör; det är evigt. Det är mitt eviga jag. Jag kände att det är min uppgift att få kontakt med det. Jag får en föräning om vad det är och att ju mer jag kommer i kontakt med det, desto mer kommer jag att bli förenad med det.

SVAR: Naturligtvis, detta är vad allt handlar om. Det högre jaget finns alltid där och du kan alltid få kontakt med det. Och när du får det, ta det på allvar, skjut det inte åt sidan som en illusion. Det är så verkligt, det är så vackert. Det är livsbevarande.

Då så, mina käraste och älskade vänner. Kanske ni alla utifrån kvällens ämne förnimmer hur mycket ni har vuxit och växer och rör er i riktning mot ett nytt område i ert inre universum, redo för ytterligare självuttryck, redo att söka efter förändring som något att omhulda och ha tillit till. Visualisera er själva på detta vis så att ni kan bli mer fullständigt aktiva som bärare av denna nya, ljusa kultur. Den nya personen som kommer för att leva och fungera i den nya eran, är en person som aldrig är rädd för förändring, som ständigt är redo för förändring – inte utifrån rädsla eller avsaknad av ett djupt åtagande av vad som är nu, utan i ett fullt åtagande, i en fridfull ”nuhet” där du ger ditt fullaste till vad du än gör. Du förnimmer intuitivt den inre rytmen som du flödar med på ett harmoniskt sätt. Du behöver på så sätt inte längre den gamla, yttre strukturen där det som är rätt för dig nu otvivelaktigt måste vara rätt i morgon eller nästa år. I den nya tidsålderns gemenskap lär ni er redan, och kommer att fortsätta att se, att vad som är rätt nu kanske fortfarande är rätt i morgon, men det behöver inte vara rätt och organiskt i övermorgon. Och det kan förändras även i morgon. Det finns inga regler. Bara din kontakt med din större verklighet, med ditt högre jag, kan göra dig medveten om när en sådan förändring är sann och när den är ett undvikande. Som med allting annat, är det också med förändring: Den kan ske på ett gudomligt, rytmiskt sätt som är fullständigt organiskt eller den kan utgöra ett ytligt substitut på grund av att den sanna förändringen undviks. Först när du ständigt letar efter kontakt med din högsta visdom och är hängiven den, kommer du att veta när och på vilket sätt förändrade uttryck ligger inom en viss organisms fröplan, oavsett grupp eller individ, och när förändringen är önskvärd och kreativ och främjar ditt eget jag i samstämmighet med universum.

Med detta, mina allra käraste vänner, välsignar jag er igen. Det andliga universums kärlek och tacksamhet kommer till er alla som ger av er själva till er själva och därmed till den större strävan. Var välsignade, alla ni!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12